

Warszawa, dnia 14 lipca 2017 r.

Szanowny Panie Ministrze,

Sz. P. Krzysztof Tchórzewski
Minister Energii
Plac Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa
Nr SEO/96/07/2017

Dotyczy: projektu ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw, wersja 2.6 - 16.06.2017 r.

Działając w imieniu Stowarzyszenia Energii Odnawialnej, obecnego od ponad piętnastu lat wśród pomiotów zaangażowanych w tworzenie ram prawnych na rzecz rozwoju generacji energii z wykorzystaniem źródeł odnawialnych, dostrzegamy potrzebę zaopiniowania propozycji rozwiązań zaprezentowanych w treści opublikowanego w dniu 28 czerwca bieżącego roku, projektu ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw. Stale analizując aktualną sytuację, oraz perspektywy rozwoju sektora odnawialnych źródeł energii w Polsce, prezentujemy poniżej stanowisko w sprawie przedmiotowego projektu.

Pozytywnie odnosimy się do generalnego kierunku, wynikającego z szeregu zmian mających na celu zniesienie niedoskonałości identyfikowanych w ramach obowiązującej ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. 2015 poz. 478). Wśród nich należy odnotować nową regułę kumulacji pomocy publicznej. Zaprojektowane w tym obszarze modyfikacje powinny zapewnić czytelne warunki ofertowania oraz umożliwić zaistnienie efektu transparentnej konkurencyjności w poszczególnych koszykach aukcyjnych. Właściwym kierunkiem zmian jest w naszej ocenie również zmiana szczegółowych sposobów

00-525 Warszawa
Krucza 41/43 lok.68

tel: 22 251 21 21
tel: 22 251 31 31

biuro@seo.org.pl
www.seo.org.pl

KRS: 0000151837
NIP: 527 23 32 782
REGON: 017203951

przeprowadzania aukcji, jak również kształtu samych koszyków aukcyjnych. Podobnie z aprobatą przyjmujemy propozycję wprowadzenia nowych zasad konstytuujących komplementarny w stosunku do systemu aukcyjnego, system wsparcia małych i mikro instalacji odnawialnych źródeł energii. Przedmiotem dalszej debaty powinien być w tym przypadku proponowany poziom wsparcia oraz ograniczenie tych mechanizmów jedynie do wybranych technologii.

Uważamy, że ważnym punktem projektu jest proponowany obowiązek publikacji harmonogramu sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii określający maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii planowaną do sprzedaży w drodze aukcji, w trzech kolejnych latach kalendarzowych. Należy w tym miejscu doprecyzować, że prezentowane w ramach tego dokumentu dane zawierać powinny podział na poszczególne koszyki technologiczne.

Pozostając w obszarze zagadnienia tzw. „wolumenów aukcyjnych”, zwracamy uwagę, że istnieje wysokie prawdopodobieństwo, iż prace parlamentarne nie zakończą się przed dniem 31 października bieżącego roku. W tym dniu mija termin na wydanie rozporządzenia w sprawie ilości i wartości energii przeznaczony na aukcje w 2018 roku. Dlatego też, by uniknąć niepewności, zasadne byłoby objęcie materii przywoływanego rozporządzenia treścią przepisów przejściowych ustawy nowelizującej.

Jako Stowarzyszenie Energii Odnawialnej, zorientowane na rozwój nowych inicjatyw w obszarze rynku energetycznego przy wykorzystaniu wszelkiego rodzaju odnawialnych źródeł energii, z zainteresowaniem obserwujemy postępowe propozycje prezentowane pod szyldem klastrów energii oraz spółdzielni energetycznych. Stoimy na stanowisku, zgodnie z którym tego rodzaju przedsięwzięcia, poza dążnością do konstruktywnej ewolucji zależności funkcjonujących na krajowym rynku energetycznym, przyczyniają się do budowy kapitału społecznego wśród lokalnych społeczności. Podczas gdy to właśnie kapitał społeczny jest punktem wyjścia dla pozyskania akceptacji dla nowych inwestycji energetycznych, stanowiąc jednocześnie nieodzowny element dla budowy modelu rozproszonej generacji energii. Mając na uwadze powyższe, przychylamy się do proponowanego kształtu regulacji zawartej w nowym brzmieniu definicji instalacji hybrydowej. Jednocześnie zwracamy uwagę, że kluczowe dla rozwoju klastrów mogą okazać się właśnie instalacje hybrydowe, których stopniowy rozwój może nakreślić naturalną drogę ewolucji form organizacyjnych eksploatujących aktywa wytwórcze. By tego rodzaju stopniowa zmiana mogła zaistnieć, konieczne jest zapewnienie efektu nowej jakości, jaki wynikać powinien dla operatorów sieci elektroenergetycznych z kultury pracy instalacji hybrydowej.

Osobną uwagę należy poświęcić na ocenę zmian zawartych w art. 2 i 3 ustawy zmieniającej ustawę, znoszących częściowo niedogodności, jakie pojawiły się po stronie przedsiębiorców działających w obszarze lądowej energetyki wiatrowej za sprawą ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. 2016 poz. 961). Kwestia

opodatkowania elektrowni wiatrowych podatkiem od nieruchomości, w świetle orzecznictwa kształtującego się w pierwszej połowie bieżącego roku, wymaga jednoznacznego i pilnego rozstrzygnięcia zaistniałych wątpliwości interpretacyjnych. Obecny stan niepewności co do wyniku wykładni przepisów w tym obszarze, w obliczu braku woli ustawodawcy do zmiany zasad opodatkowania poprzez nałożenie blisko czterokrotnie wyższego obowiązku podatkowego, niesie ze sobą daleko idące ryzyko zarówno dla przedsiębiorców eksploatujących te instalacje, jak i dla samorządów, które niezależnie od przyjętego scenariusza postępowania narażone są na potencjalne negatywne konsekwencje swojego działania. By ostatecznie wyeliminować ryzyko prowadzenia wieloletnich sporów sądowych, należy rozważyć uregulowanie tej materii począwszy od 1 stycznia 2017 r. Podobnie niecelowe byłoby utrzymanie w mocy przepisów wprowadzających sankcję nieważności dla pozwoleń budowlanych, które nie zostaną skonsumowane w drodze realizacji inwestycji i uzyskania pozwolenia na użytkowanie. Podzielamy pogląd wyrażony w uzasadnieniu do projektu ustawy, zgodnie z którym celowość obowiązywania tego przepisu została ostatecznie podważona na skutek przyjęcia regulacji określających zasady funkcjonowania systemu aukcyjnego, dzięki którym strona rządowa posiada precyzyjne narzędzie do kontrolowania liczby projektów inwestycyjnych, które zostaną dopuszczone do realizacji, bez konieczności drastycznej ingerencji w prawa nabyte przedsiębiorców.

Ponadto, krokiem we właściwym kierunku jest likwidacja oczywistych nieprawidłowości, jakie znalazły się w obowiązującej obecnie ustawie. Brak możliwości zmiany wydanych decyzji administracyjnych niezbędnych dla realizacji planowanych inwestycji czy też modernizacji instalacji będących w eksploatacji, zamykał drzwi dla możliwości dostosowywania realizowanych przedsięwzięć do szybko zmieniającej się oferty produktowej dostawców urządzeń wytwórczych i infrastruktury towarzyszącej. Ograniczenie to uniemożliwia stosowanie innowacyjnych rozwiązań technologicznych, które idą w parze ze zmniejszonym stopniem oddziaływania na środowisko. Podobnie nie sposób pogodzić z generalnym celem deklarowanym przez projektodawców obowiązującej ustawy, przepisy wprowadzające ograniczenia w zakresie możliwości lokowania zabudowy mieszkaniowej. Wprowadzone regulacje doprowadziły do sytuacji, w której właściciel działki budowlanej zlokalizowanej w ciągu istniejącej zabudowy mieszkaniowej obawia się materializacji ryzyka drastycznego spadku wartości jego nieruchomości w momencie gdy niemożliwe stanie się wykonywanie przez niego prawa własności polegającego na zagospodarowaniu tej nieruchomości zgodnie z jej przeznaczeniem.

Stowarzyszenie Energii Odnawialnej konsekwentnie stoi na stanowisku, zgodnie z którym rozwój energetyki odnawialnej, właściwe jej pozycjonowanie w miksie energetycznym oraz stworzenie sprzyjających warunków ekonomicznych i prawnych dla jej rozwoju stanowi żywotny interes Państwa Polskiego i jego obywateli. Każdorazowo zabierając głos w sprawie podejmowanych inicjatyw legislacyjnych apelujemy, aby zważyć wszelkie aspekty

i konsekwencje takich decyzji. Dlatego też, krytycznie odnosimy się do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii w wersji opublikowanej w dniu 12 lipca 2017 roku. Przedłożona propozycja wbrew intencjom wyrażonym w uzasadnieniu do projektu, nie pozwoli na rozwiązanie problemu związanego z kryzysem systemu świadectw pochodzenia. Wielokrotnie przytaczane w tym zakresie wskaźniki ekonomiczne, jednoznacznie potwierdzają, iż mamy do czynienia ze strukturalnym problemem który dojrzał do tego by podjąć działania zmierzające do jego rozwiązania. Wygenerowana nadpodaż świadectw pochodzenia wymaga konsekwentnej realizacji scenariusza obliczonego na przeprowadzenie tak zwanej aukcji „migracyjnej” dla istniejących instalacji do nowego systemu wsparcia, przy jednoczesnym przyjęciu dodatkowych mechanizmów stymulujących zmianę spadkowego trendu notowań świadectw pochodzenia. Opisywanego efektu nie zapewni projekt ustawy zaproponowany w obecnym kształcie. Powiązanie jednostkowej opłaty zastępczej z rynkowymi cenami praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia skutkowało będzie ustanowieniem niższego progu cenowego dla tych instrumentów, co może przyczynić się do powstania spadkowej tendencji notowań. W tym miejscu należy jednocześnie przestrzec, iż proponowany przez posłów wnioskodawców mechanizm, może doprowadzić do utraty swoistej funkcji karnej jaką w systemie pełni opłata zastępcza. Sygnalizujemy, że tak złożona problematyka, jak ta dotycząca nadpodaży świadectw pochodzenia powinna zostać uwzględniona w rządowym projekcie ustawy i być przedmiotem szerokich konsultacji z uczestnikami rynku. Opowiadamy się za przedstawieniem poziomu na jakim kształtował się będzie obowiązek umarzania świadectw pochodzenia w co najmniej trzyletniej perspektywie. Komunikowanie tych wartości wobec uczestników rynku, by odniosło pozytywny efekt w postaci możliwości przewidywania tendencji rynkowych, powinno odbywać się w ramach przepisów ustawy nowelizującej.

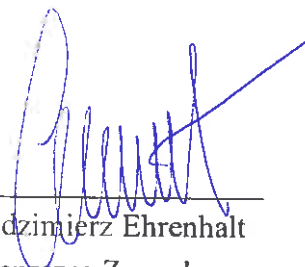
Odrębnym zagadnieniem, jakiego w naszej ocenie zabrakło w ramach rządowego projektu są zmiany w obszarze ustawy o inwestycjach w zakresie energetyki wiatrowej, odnoszące się do przepisów blokujących możliwość rozwoju nowych projektów inwestycyjnych. Zasadność takiego działania powinna wynikać z potrzeby zapewnienia efektywnej konkurencji w ramach dedykowanego tym instalacjom koszyka, którą będą w stanie zapewnić projekty powstające w oparciu o nowe, bardziej wymagające realia systemu aukcyjnego.

Bez podjęcia obszarów sygnalizowanych w ramach niniejszego stanowiska, prowadzone prace nie będą miały charakteru wyczerpującego oraz skutkowały będą koniecznością powrotu do prac legislacyjnych w kontekście przytaczanej problematyki. Niestety jednak czas działa w tym wypadku na niekorzyść uczestników rynku, dlatego część z nich może nie doczekać zmian jakie mogą nastąpić w ramach ewentualnych przyszłych prac legislacyjnych.

Deklarujemy gotowość do przedłożenia szczegółowych uwag odnoszących się do projektu ustawy, jak również propozycji jego rozszerzenia o nakreślone obszary regulacyjne. Jednocześnie sygnalizujemy wolę aktywnego zaangażowania w dalszy przebieg procesu

legislacyjnego, w ramach którego planujemy konsekwentnie podnosić postulaty przytaczane w niniejszym stanowisku.

Z wyrazami szacunku,

Włodzimierz Ehrenhalt
Wiceprezes Zarządu
Stowarzyszenia Energii
Odnawialnej

